

РЕШЕНИЕ

№ 6829

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Николова, като разгледа дело номер **9344** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна Инфраструктура”, Областно пътно управление С., със седалище и адрес на управление [населено място], [улица]N 3 и адрес на кореспонденция [населено място], [улица]N 24 срещу решение от 08.08.2012г. на Софийския районен съд, 15-ти наказателен състав, постановено по н.а.х.д. № 7063/2012г. С обжалваното съдебно решение е отменено изцяло наказателно постановление № 2752/20.03.2012г., издадено от инж. А. К., директор на дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” в Агенция „Пътна Инфраструктура”, с което на Р. В. Р., [ЕГН] на основание чл. 53, ал. 1, т.2 от Закона за пътищата и чл.53 от ЗАНН е наложена глоба в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б”а” от Закона за пътищата.

С касационната жалба се иска отмяна на обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно и постановяване на ново съдебно решение, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Изложени са доводи, че по безспорен начин е установено, че водачът на ППС-то е извършил административно нарушение и не е спазил изискванията на Наредба N 11 на Министъра на регионалното развитие и благоустройство за движение на тежки и/или извънгабаритни товари, а именно не е бил снабден с надлежно издадено разрешение

за движение на тежки и/или извънгабаритни товари. Водачът на ППС-то е следвало да подаде заявление по утвърден в Наредбата образец в АПИ по разпоредбата на чл.15, ал.2, да заплати такса съгласно Тарифата за таксите, които се събират от АПИ и да получи съответното разрешение за движение на тежки и/или извънгабаритни товари.

Ответникът по касационната жалба, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата, иска решението на районния съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП изразява становище, че съдебното решение е правилно и касационната жалба следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд – София град, като разгледа делото по реда на глава дванадесета на АПК намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна, по следните съображения: Първоинстанционният съд е събрал и анализирал относимите писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е изградил обоснована фактическа обстановка, подробно изложена в атакуваното съдебно решение, която се възприема изцяло от настоящия съдебен състав.

От фактическа страна по делото безспорно е установено, че на 06.03.2012г. в 09.16 часа ответникът е управлявал товарен автомобил марка „Скания” с ДК [рег.номер на МПС] с 4 /четири/ оси по автомагистрала „Х.”, натоварен с пачка стъкла в каса. При проверка и след направено измерване на масата на ППС се установило, че товарният автомобил е с общо тегло 32 540кг. при максимално допустимо тегло съгласно чл.6, ал.1, т.6, б.”в” от Наредба №11 от 03.07.2001г. за движение на тежки и/или извънгабаритни товари от 32000кг. Също така се установило, че при максимално допустимо осово натоварване от 18 000кг. при разстояние на осите 1,35м на една двойна ос, съгласно чл.7, ал.1, т.5, б.”в” от Наредба №11 от 03.07.2001г., товарният автомобил е с натоварване от 24 685кг. След установяване на нарушението, удостоверено с кантарна бележка №828/06.03.2012г. е изготвен акт за установяване на административно нарушение № 0003486/06.03.2012г. и издадено наказателно постановление № 2752/20.03.2012г, с което на водача е наложено наказание „глоба” в размер на 2000 лева за нарушение по чл. 26, ал.2, т. 1, б”а” от Закона за пътищата.

При така установеното от фактическа страна, незаконосъобразен е извода на въззивния съд, че акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени срещу ненадлежен субект. Ответникът по касационната жалба Р. е извършил нарушение по чл.26, ал.2, т.1, б”а” от Закона за пътищата, а именно управлявал е тежко пътно транспортно средство без да притежава надлежно издадено разрешение и той не оспорва това. По смисъла на чл.53, ал.1, т.2 от Закона за пътищата с глоба се наказват физическите лица нарушили разпоредбите на чл.26 от Закона за пътищата, какъвто в случая е Р.. Наредба N 11 от 03.07.2001г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство за движение на тежки и/или извънгабаритни товари регламентира реда за издаване на разрешения като за нарушението по чл. 26 от ЗП няма значение дали този ред е спазен или не. След като е установено, че се извършва превоз на товари, надвишаващи допустимата норма без разрешение е налице нарушение по смисъла на чл. 26 от ЗП. На кого е било задължението да осигури разрешението е без значение, още повече, че това може да е собственика на ППС или лицето, което извършва превоза.

Субектът на нарушението по изричната норма на чл. 53, ал. 1 т. 2 е водача на

ППС-то(физическо лице, извършващо превоза). Алтернативно като субект е посочено физическото лице, което е наредило да се извърши превоза. В конкретния случай няма такива възражения при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, няма данни за разпореждане от страна на друго физическо лице да се извърши превоза. Фактическият състав на санкционната норма, която очертава нарушението от субективна и обективна страна е в чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, а не в подзаконовия нормативен акт, който урежда реда за издаване на разрешения. Така очертания фактически състав е изпълнен, извършено е нарушение и автора на нарушението е водача на ППС-то, както е регламентирано в алтернативната хипотеза на посочения текст.

При определяне на размера на наказанието обаче не е съобразен чл.27, ал. 2 от ЗАНН. Настоящата инстанция счита, че не са взети предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване, другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. По правната норма глобата е в размер от 1000 лева до 5000 лева. Санкционираното лице извършва такова нарушение за първи път. Доводите на въззивния съд, че причина за извършване на нарушението са действия на друго лице, което своевременно не е провело процедура за снабдяване с разрешение са смекчаващи вината обстоятелства по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Именно по тези съображения наказателното постановление в частта за наложеното наказание следва да бъде изменено, а глобата да бъде намалена на законовия минимум от 1000 лева.

Предвид гореизложеното, Административен съд – София град, XIV-ти касационен състав счита, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, да се измени наказателното постановление, поради което на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл.63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 08.08.2012г., постановено по н.а.х.д.№7063/2012г. на Софийски районен съд, 15-ти наказателен състав и вместо него постановява

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 2752/20.03.2012г, издадено от инж.А. К., директор Дирекция „ПТРСПП” в АПИ, с което на Р. В. Р., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] за нарушение на чл. 26, ал.2, т.1, б”а” от Закона за пътищата,на основание чл. 53, ал.1, т.2 от ЗП и чл. 53 от ЗАНН е наложена глоба в размер на 2000 лева, като намалява размера на наложената глоба на 1000 /хиляда/ лева.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.